

นิพจน์

Expressions

นิพจน์ (Expressions)

นิพจน์ (Expression) คือ การดำเนินการที่ทำให้ได้ผลลัพธ์เป็นหนึ่งค่า การใช้นิพจน์มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. ตัวดำเนินการ (operator)
2. ตัวถูกดำเนินการ (operand)

นิพจน์เลขคณิต (Arithmetic Expression)

Arithmetic Expression	ความหมาย	ตัวอย่าง	ผลลัพธ์(สมมติให้ a=8 และ b=4)
+	การบวก	6 + 2 a + b	8 12
-	การลบ	6 - 2 a - b	4 4
*	การคูณ	6 * 2 a * b	12 32
/	การหาร	6 / 2 a / b	3 2
%	การหาเศษจากการหาร	6 % 2 a % b	0 0

นิพจน์ทางตรรกะ (Boolean Expression)

T, F

นิพจน์ทางตรรกะเป็นนิพจน์ที่มีค่า 2 ค่า คือ จริงหรือเท็จ กำหนดได้จากค่าจำนวนเต็ม 1 แทน จริง และค่า 0 แทน เท็จ นิพจน์ทางตรรกะได้มาจากการใช้ตัวดำเนินการ 2 แบบ คือ

1. ตัวดำเนินการสัมพันธ์ (relational operator)
2. ตัวดำเนินการตรรกะ (logical operator)

ตัวดำเนินการสัมพันธ์ (Relational Operator)

คือ การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูล 2 ตัว โดยผลลัพธ์จากนิพจน์ที่ใช้ตัวดำเนินการสัมพันธ์จะได้ค่าเป็นจริง (1) หรือเท็จ (0)

Relational Operator	ความหมาย	ตัวอย่าง	ค่าที่ได้เมื่อกำหนดให้ x=12 และ y=-5
>	มากกว่า	$x > y$	1
>=	มากกว่าเท่ากับ	$x >= y$	1
<	น้อยกว่า	$x < y$	0
<=	น้อยกว่าเท่ากับ	$x <= y$	0
==	เท่ากับ	$x == y$	0
!=	ไม่เท่ากับ	$x != y$	1

ตัวดำเนินการทางตรรกะ (Logical Operator)

นิพจน์ทางตรรกะหลายประโยค สามารถนำมาใช้รวมกันได้โดยการเชื่อมกันด้วยตัวดำเนินการทางตรรกะ (Logical Operator) ที่จะให้ผลลัพธ์ออกมาเป็นค่าทางตรรกะ จริงหรือเท็จ

Logical Operator	ความหมาย
&&	และ (AND)
	หรือ (OR)
!	นิเสธ (NOT)

ตารางสรุป และ เรือ นิเสธ

A	B	A && B	A B	!A
True	True	True	True	False
True	False	False	True	False
False	True	False	True	True
False	False	False	False	True

ความหมายของตัวดำเนินการสัมพันธ์และตัวอย่างการใช้

คำสั่งกำหนดค่า (Assignment Statement)

การใช้คำสั่งกำหนดค่าให้กับตัวแปร สามารถใช้ตัวดำเนินการได้ 2 รูปแบบ

1. ตัวดำเนินการกำหนดค่า (Assignment Operator)
2. ตัวดำเนินการประกอบ (Compound Operator)

1. ตัวดำเนินการกำหนดค่า (Assignment Operator)

การกำหนดค่าให้กับตัวแปรใช้เครื่องหมาย = เป็นตัวดำเนินการกำหนดค่าในรูปแบบ

```
var_name = constant ;   หรือ   var_name = expression ;
```

var_name : ชื่อตัวแปรที่ถูกกำหนดค่าและต้องอยู่หน้าเครื่องหมาย = เสมอ

constant : ค่าคงที่

expression : นิพจน์

ตัวอย่าง

```
x = 1 ;
```

หรือ

```
x = y + 1 ;
```

ตัวอย่างคำสั่งกำหนดค่า

1. `number = 1 ;`
2. `number = number + 5 ;`

การทำงานของโปรแกรม

`number = 1`

`number = number + 5`

ค่าของตัวแปรในหน่วยความจำ

1 number

6 number

โปรแกรมที่ 1 การเพิ่มค่าจำนวนเต็ม

```
1. #include<stdio.h>
2. int main()
3. {
4.     int x = 5 ;
5.     x = x15 + 10 ;
6.     printf("x = %d\n",x);
7.     return 0;
8. }
```

cout : x = 15
| กันจรวก

✓ โปรแกรมที่ 2 การหาพื้นที่วงกลม โดยรับค่ารัศมีจากผู้ใช้

```
1.  #include<stdio.h>
2.  #define PI 3.14159
3.  int  main()
4.  {
5.      float radius ;
6.      float area ;
7.      printf("Please enter radius : ");
8.      scanf("%f",&radius);
9.      area = PI * radius * radius ;
10.     printf("Area of the circle = %.2f ",area);
11.     return 0;
12. }
```

2. ตัวดำเนินการประกอบ (Compound Operator)

การกำหนดค่าให้กับตัวแปร

** **

*เครื่องหมาย
และ: ทำกับ
ตัวบวกลบ*

Compound Operator	ตัวอย่างการใช้งาน	ความหมาย	ค่าของ x
$+=$	$x += y$ ✓	$x = x + y$ ✓	7
$-=$	$x -= y$ ✓	$x = x - y$ ✓	3
$*=$	$x *= y$ ✓	$x = x * y$ ✓	10
$/=$	$x /= y$ ✓	$x = x / y$ ✓	2.5
$\% =$	$x \% = y$ ✓	$x = x \% y$ ✓	1

สมมติกำหนดให้ $x = 5$ และ $y = 2$

ตัวดำเนินการแบบยูนารี (Unary Operator)

ตัวดำเนินการยูนารี เป็นตัวดำเนินการที่มีจำนวนของตัวถูกดำเนินการ 1 ตัว

- ตัวดำเนินการเพิ่มค่าและลดค่า (Increment and Decrement Operator)

ใช้เครื่องหมาย ++ สำหรับการเพิ่มค่า และ -- สำหรับการลดค่า

การใช้งานมี 2 รูปแบบ

1. prefix mode ตัวดำเนินการไว้ข้างหน้า
2. postfix mode ตัวดำเนินการไว้ข้างหลัง

การคำนวณ	ตัวอย่าง	ความหมาย	ค่าของ a
เพิ่มค่าของตัวถูกดำเนินการอีก 1 (prefix mode)	<i>same</i> ++a	$a = a + 1$	3
เพิ่มค่าของตัวถูกดำเนินการอีก 1 (postfix mode)	{ a++	$a = a + 1$	3
ลดค่าของตัวถูกดำเนินการออก 1 (prefix mode)	<i>same</i> --a	$a = a - 1$	1
ลดค่าของตัวถูกดำเนินการออก 1 (postfix mode)	{ a--	$a = a - 1$	1

สมมติกำหนดค่าเริ่มต้น $a = 2$

Precedence และ Associativity

- Precedence ลำดับการทำงานก่อนหลังของตัวดำเนินการเมื่อใช้ตัวดำเนินการมากกว่าหนึ่งตัว
- Associativity ลำดับการทำงานจากซ้ายไปขวาเมื่อตัวดำเนินการมี Precedence ในลำดับเดียวกัน

Precedence	กลุ่มของตัวดำเนินการ	ตัวดำเนินการ operator	Associativity
1	เครื่องหมายวงเล็บ	() []	ซ้ายไปขวา
1	เครื่องหมายเรียกใช้ชนิดข้อมูลแบบโครงสร้าง (structure)	. ->	ซ้ายไปขวา
2	ตัวดำเนินการ unary	- ++ - ! * & (type) sizeof (type)	ขวาไปซ้าย
3	คูณ หาร และหาเศษส่วนจากการหาร	* / %	ซ้ายไปขวา
4	บวกและลบ	+ -	ซ้ายไปขวา
5	Bitwise Shift Right , Left	>> <<	ซ้ายไปขวา
6	ตัวดำเนินการสัมพันธ์	< <= > >=	ซ้ายไปขวา

precedence และ associativity ของ operator

Precedence	กลุ่มของตัวดำเนินการ	ตัวดำเนินการ operator	Associativity
7	ตัวดำเนินการสัมพันธ์	== !=	ซ้ายไปขวา
8	Bitwise	&	ซ้ายไปขวา
9	Bitwise Exclusive OR	^	ซ้ายไปขวา
10	Bitwise OR		ซ้ายไปขวา
11	ตัวดำเนินการทางตรรกะ AND	&&	ซ้ายไปขวา
12	ตัวดำเนินการทางตรรกะ OR		ซ้ายไปขวา
13	ตัวดำเนินการเงื่อนไข	?:	ขวาไปซ้าย
14	ตัวดำเนินการกำหนดค่า	= += -= *= /= % =	ขวาไปซ้าย
15	Comma	,	ขวาไปซ้าย

ตัวอย่าง

ลำดับการทำงานแบบ ⁸Precedence

$$k = 10 + \underbrace{2 * 4}$$

ในกรณีนี้ Precedence ของ * เหนือกว่า + เพราะฉะนั้นค่าของ k ได้มาจาก $2 * 4$ เป็น 8 แล้วนำไปบวกกับ 10 จึงเท่ากับ 18

ลำดับการทำงานแบบ Associativity

$$\underbrace{10 / 2}^5 * \underbrace{4 \% 3}^{20} * 4^6$$

ตัวดำเนินการที่ใช้ คือ / * % ซึ่งมี Precedence ในลำดับเดียวกัน ทำให้ได้ Associativity ที่ทำงานจากซ้ายไปขวา จึงเท่ากับ

$$(((10 / 2) * 4) \% 3) * 4)$$

ตัวอย่างการทำงานจากขวาไปซ้าย

$$a = b = c = d = 0$$

การแปลงชนิดข้อมูล (Type Conversion)

ในภาษา C มีการแปลงชนิดข้อมูล 2 รูปแบบคือ

1. implicit type conversion
2. explicit type conversion

1. Implicit Type Conversion

นิพจน์ที่ประกอบด้วยตัวถูกดำเนินการตั้งแต่สองตัวขึ้นไปที่มีชนิดข้อมูลแตกต่างกัน ค่าของนิพจน์ยึดเกณฑ์การแปลงข้อมูลไปเป็นชนิดที่ขอบเขตใหญ่กว่า เรียกการแปลงชนิดข้อมูลแบบนี้ว่า implicit type conversion

โปรแกรมที่ 4.3 การแปลงชนิดข้อมูลแบบ implicit type conversion

```
1.  #include<stdio.h>
2.  int main()
3.  {
4.      float floatNum = 25.21;
5.      int intNum = 300;
6.      short shortNum = 10;
7.
8.      printf("int * short is int : %d\n", intNum * shortNum);
9.      printf("float + int is float : %.2f\n", floatNum +intNum);
10.     return 0;
11. }
```

โปรแกรมที่ 4.4 การแปลงชนิดข้อมูลแบบ implicit type conversion

```
1.  #include<stdio.h>
2.  int  main()
3.  {
4.      int iValue  = 10;
5.      float fValue = 15.5;
6.      float fResult;
7.
8.      fResult = iValue + fValue;
9.      printf("%d + %.2f = %.2f", iValue, fValue, fResult);
10.     return 0;
11. }
```

Explicit Type Conversion

กรณีต้องการแปลงชนิดข้อมูลของผลการคำนวณของนิพจน์หรือค่าของตัวแปรให้เป็นชนิดข้อมูลที่ต้องการเรียกการแปลงชนิดข้อมูลแบบนี้ว่า explicit type conversion ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

(type) variable; หรือ **(type)** expression;

เช่น `int iNum = 5;`
 `float fNum;`
 `fNum = (float) iNum;`

๗๕ แบบบ๑๑

โปรแกรมที่ 4.5 การแปลงชนิดข้อมูลแบบ explicit type conversion

```
1.  #include<stdio.h>
2.  int main()
3.  {
4.      int i1 = 10;
5.      int i2 = 3;
6.      float f;
7.
8.      f = i1 / i2 ;
9.      printf("No casting i1 / i2 -> f = %.2f\n", f);
10.     f = (float) (i1 / i2);
11.     printf("casting by (float) (i1 / i2) -> f = %.2f\n", f);
12.     f = (float) i1 /i2;
13.     printf("casting by (float) i1 / i2 -> f = %.2f\n", f);
14.     return 0;
15. }
```